

תת"ע 4198/07/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד חושאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 4198-07-19 מדינת ישראל נ' חושאן
תיק חיצוני: 11250382402

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד מערוף מדינת ישראל
סעב
נגד
נאשם באמצעות עו"ד מייסרה מוחמד חושאן
אגבריה

החלטה

1. הונחה לפני בקשה מטעם הסנגור שלפיה "אין להשיב על האשמה".
2. נגד הנאשם הוגש, ביום 9.7.19, כתב אישום בגין עבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, כשרישיון הנהיגה פקע ביום 15.8.07, וכשרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה, ביום 10.4.16, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.
כעולה מכתב האישום, העבירות בוצעו ביום 4.6.19, סמוך לשעה 22:55, עת נהג הנאשם, בכאבול, ברכב פרטי, מסוג "פורד", מ.ר. 5110375.
3. בדיון שנערך לפני, ביום 23.12.20, העיד השוטר זכי כבישי, עורך הדוח. הסנגור הסכים להגשת תעודות עובד ציבור בדבר פקיעת רישיון הנהיגה ופקיעת רישיון הרכב, והמאשימה הצהירה שאלו עדיה.
לאחר שנשמעה עדותו של השוטר כבישי טען הסנגור שאין להשיב לאשמה. לשיטתו, כתב האישום מייחס לנאשם נהיגה ברכב, ביום 4.6.19, ומעיון בחומר הראיות עולה שאין בדל ראיה שהנאשם נהג ברכב בארוע. נטען שמהמזכר היחיד שהוגש לבית המשפט, של השוטר כבישי, עולה שזה ציין שלא ראה את הנאשם נוהג אלא הוזעק על ידי "צוות 402", לא ברור מיהם אנשי הצוות ואין מזכרים שלהם בחומר הראיות. נטען שאין ראיה שמצביעה שהנאשם נהג ברכב. בנסיבות אלה אין להשיב על האשמה ויש לזכות את הנאשם.
ב"כ המאשימה טען, מנגד, שיש לדחות את הטענה, ועל בסיס הדוח (ת/1) ותגובת הנאשם לדוח, שקושר עצמו לארוע, ואינו מכחיש שנהג, ניתן להרשיע את הנאשם.

הכרעה

4. מקורה של טענת "אין להשיב לאשמה" בהוראת סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש משולב] התשמ"ב-1982, שקובעת:

זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה

158. נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה.

הפסיקה התוותה כללים מנחים לעניין יישומה של הטענה ולעניין הנסיבות בהן יש לקבלה או לדחותה.

בע"פ 405/80 [10], בעקבות ע"פ 28/49 [11] וע"פ 732/76 [12] נקבע כי **כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה, שפרטיה הובאו בכתב האישום, ודי בקיומה של מערכת ראיות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות על שכם הנאשם.**

עמד על כך כב' השופט יעקב קדמי בבש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' מוחמד דחלה:

"לעניינה של "ראיה לכאורה" בקשר לטענה של "אין להשיב לאשמה", **המבחן הוא מבחן "חיצוני" של ראיות התביעה "על פניהן", בלי ליתן את הדעת לשיקולי מהימנות ומשקל פרט למקרים נדירים, שבהם חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת...**"

בענייננו, בתגובתו לדוח ציין הנאשם: **"יש לי עו"ד שמטפל ברישיון שלי, באתי לכאן לאסוף כספים יש לנו סופר מרקט בכפר מנדא והנה הכסף" (הוא מוציא שטרות מהכיס שלו ומראה לי כסף מזומן לא נגעתי ולא ספרתי לידיעה).**

קרי, מתגובת הנאשם לדוח עולה שזה לא הכחיש שנהג ברכב.

זאת ועוד, מדוח השוטר עולה שציין שהוזעק על ידי צוות "מג"ב 402 גלבע", להגיע, למתן סיוע, בהמשך טיפול בנהג שהיה לבדו, נוהג, ועצר על ידם, ובבדיקה התברר שמדובר בנאשם שנוהג ללא רישיון נהיגה תקף וללא רישיון רכב תקף, זה שנים. צוין שבעת שהשוטר הגיע לבדיקה הודה הנאשם בפניו שרישיון הנהיגה אינו בתוקף, וציין שעוה"ד מייסרה מטפל בו, ולגבי רישיון הרכב ציין שאינו יודע על כך. כן הפנה השוטר לדוחות פעולה של צוות 402, מג"ב גלבע.

נוכח האמור, על פניו, על פי המבחן שנקבע בפסיקה, דוח השוטר ותגובת הנאשם לדוח, הם בגדר ראיות לכאורה להוכחת יסודות העבירה המפורטים בכתב האישום, ומהווים את אותה מערכת הוכחה ראשונית שמעבירה את נטל הבאת הראיות מהתביעה לנאשם, ויש מקום לחייב את הנאשם להשיב להם.

נוכח האמור, הטענה שאין להשיב לאשמה נדחית.

לפיכך, אני קובעת את התיק להמשך שמיעת פרשת ההגנה ליום 1.3.21 בשעה 14:00.

ההגנה

המזכ

5129371 המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותזמנם לדין.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"א, 27 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.